

ДО
Г-Н ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ТРУДА,
СОЦИАЛНАТА И ДЕМОГРАФСКАТА
ПОЛИТИКА
КЪМ 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

СТАНОВИЩЕ

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда
№ 754-01-40, постъпил на 06.07.2017 г.

УВАЖАЕМИ Г-Н АДЕМОВ,

Запознахме се в детайли със законопроекта за изменение и допълнение на Кодекса на труда с № 754-01-40, постъпил на 06.07.2017 г., внесен от Диана Йорданова, Павел Шопов, Хасан Адемов, Светлана Ангелова, Драгомир Стойнев и група народни представители. Законопроектът беше обсъден на заседанието на Комисията по трудово законодателство към НСТС. То се проведе на 14.07.2017 г., на което ние представихме своите бележки, относно промените в отделните нормативни актове. Нашето **становище** по направените предложения е следното:

- I. По § 1. Неправилно, според нас, крайният момент на плащане се извежда от прекратяване на трудовото правоотношение. Този момент е от значение, само за някои от обезщетенията по **“този раздел” – чл. 220, чл. 221, чл. 222, чл. 224 КТ!** Тоест, формулираният по този начин текст не обхваща всички обезщетения по „този раздел“!

Формулировката на редица обезщетения от раздел III (вж. напр. типичните, най-често срещаните в практиката, обезщетения са по чл. 222 КТ, трите алинеи и по чл. 224 КТ). Тълкуването на тези разпоредби в коментари и в съдебни дела е, че **правото на обезщетение възниква в момента на**

прекратяването на трудовото правоотношение. От този момент работодателят дължи обезщетението.

Приема се в практиката, че реално моментът на изплащане на обезщетенията съвпада с момента на изплащане и на трудовите възнаграждения.

По наше мнение, правилният подход е срокът за изплащане да се извежда от момента на придобиване на правото на обезщетение!

Извън посочените по-горе обезщетения, друга част от тях са свързани с изтичане на определен период от време (вж. чл. 225, ал. 1, чл. 213 КТ и някои други от раздела), т.е., при тях има момент на възникване и последващ период от време, определен от закона конкретно или по условия. Следователно след изтичане на този период от време настъпва падежа – **моментът, в който обезщетението става изискуемо.**

Предвид това по-точен би бил текст с редакция, която предвижда, че обезщетението се изплаща съобразно възникването на правото или момента на настъпване на падежа му, но не по-късно от края на следващия от тези момент месец.

1. В тази връзка предлагаме следната примерна редакция, като **първи вариант:**

§ 1. В чл. 228 се правят следните допълнения:

Създава се ал. 3:

„(3) Обезщетенията по този раздел се изплащат не по-късно от края на месеца, следващ месеца, в който правото е възникнало или е настъпил падежа му. След изтичане на този срок работодателят дължи обезщетението, заедно със законната лихва.“

Предлагаме **и втори вариант като редакция на чл.228, ал.3 КТ.**

Тази редакция е подходяща в случай, че по първия вариант използването на понятието „падеж“ смущава. Тогава е добре в текста на разпоредбата конкретно да се посочат/определят най-често срещаните в практиката обезщетения, които се бавят при прекратяване на трудовите отношения и създават проблеми за изплащане навреме.

2. Вторият вариант е следния:

§ 1. В чл. 228 се правят следните допълнения:

Създава се ал. 3:

„(3) Обезщетенията по чл. 220, чл. 221, чл. 222, чл. 224, се изплащат не по-късно от края на месеца, следващ месеца, в който правото е възникнало. След изтичане на този срок работодателят дължи обезщетението, заедно със законната лихва.“

II. По § 2. В чл. 399, ал. 1 след думите „и дейности“ се добавя:

*„**включително по изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовото правоотношение**“.*

Предложената в проектозакона добавка в чл. 399 КТ изглежда така:

Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда"

Чл. 399. (1) Цялостният контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности, **„включително по изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовото правоотношение“** се осъществява от Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" към Министъра на труда и социалната политика.

Според нас, формулировката в частта й: **„... след прекратяване на трудовото правоотношение“** ще поражда проблеми при тълкуването респективно и при правоприлагането.

В по-широк план фразата се отнася, както за възнагражденията, така и за обезщетенията. Би могло да се твърди, че се отнася само за обезщетенията, но по наше мнение е относима и към двете. На проверка и контрол подлежи изплащането и на двете задължения, но съгласно проектопредложението само след прекратяване на правоотношението!? Или, че ако има неизплатени възнаграждения, или обезщетения докато трае/съществува правоотношението, ИА" ГИТ" няма право на проверка и контрол??! Считаме, че такъв смисъл на допълнението не следва да се придава. Ето защо смятаме, че по-правилно е текстът да се редактира по следния начин: **„включително по изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения и след прекратяване на трудовото правоотношение“.**

